með því skilyrði að þau verði veitt fyrir 31. ágúst þ. á. og að sá, sem hlýtur eitthvað af þeim, taki þar samsumars við prestsþjónustu. 6 17. jan.

Þegar eitthvert af brauðum þeim, sem tilgreind eru undir B, er veitt samkvæmt hinum tilteknu skilmálum, fellur *pro rata temporis* styrkur sá, sem lagður er hinu sama brauði undir A, burt; en komi skilyrðin ekki fram með tilliti til eins eða fleiri af brauðum þessum, skal uppbót þeirri, sem veitt hefir verið undir B fyrir ár það, sem nú stendur yfir, skipt eptir 31. ágúst þ. á. meðal hinna fátækustu brauða.

Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu um* dómsvald hins skipaða lögreglustjóra í fjárkláðamálinu. — Með þóknanlegu brjefi frá í gær hafið þjer, herra amtmaður, sent mjer erindi *secretairs* Jóns Jónssonar, er settur hefir verið lögreglustjóri í fjárkláðamálinu, um að annaðhvort verði löggildingar þær, er voru gefnar út handa honum 9. septbr. og 13. oktbr. f. á. til að gegna með eigin ábyrgð störfum þeim viðvíkjandi upprœting fjárkláðans, sem hlutaðeigandi sýslumenn annars ættu að hafa á hendi, *authentice* nákvæmar ákveðnar og skýrðar, þannig, að þær heimili sjer dómsvald í öllum opinberum málum viðvíkjandi ráðstöfunum til upprœtingar fjárkláðans, eða að sjer verði útveguð ný löggilding þessa innihalds. Hefir hann skilið hinar nefndu löggildingar þannig, að þær heimili sjer og skyldi sig til að framkvæma ekki að eins hin umboðslegu störf, er sýslumenn annars hefðu átt að hafa á hendi, en einnig hin nauðsynlegu lögregludómarastörf, ef ástœða virtist vera til að höfða opinbert lögreglumál gegn einstökum fjáreigöndum fyrir hirðuleysi um skipanir yfirvaldsins, en hinn konunglegi íslenzki landsyfirrjettur hefir í dómi, sem upp kveðinn var 17. þ. m., álitið, að löggildingar þessar næðu ekki yfir slíkt dómsvald. 7 20. jan.

Fyrir þessa sök skal jeg þjónustusamlega tjá yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigöndum, að það er hvorttveggja að þjer, herra amtmaður, virðist hingað til að hafa skilið nefndar löggildingar á sama hátt og *secretair* Jón Jónsson, enda er enginn vafi á, að landshöfðinginn hefir ætlað, með löggildingum þeim, sem nefndar voru, að veita hinum setta embættismanni vald til að gegna dómarastörfum í málum þeim, á tímabili því og í þinghám þeim, er löggildingarnar ná yfir. Það er hægt að sjá, að eins og umboðs- og dómsvöldin í lögreglumálum jafnan samkvæmt lögum þeim, er nú gilda, hafa verið sameinuð hjá hinum sama eimbættismanni, þar sem lögreglustjórinn dæmir á lögregluþingum, og optast ekki hefir önnur ráð til að framkvæma hinar umboðslegu skipanir sínar, en að stefna hlutaðeiganda fyrir lögregluþing, þannig hefði það eptir því, sem á stendur í fjárkláðamálinu, verið mjög ísjárvert, að greina dómsvaldið frá lögreglustjórninni í málum þeim, er hjer rœðir um. Eins og herra amtmanninum mun kunnugt, hafa kærur þær, sem hingað til hafa komið fram yfir ráðstöfunum valdstjórnarinnar til upprœtingar fjárkláðans, meðal annars gengið út á það, að eigi hafi verið með nœgum strangleika vakað yfir, að hirðuleysi um fyrirskipanir yfirvaldsins í þessu tilliti yrði refsað, og hefir þetta átt sjer stað, þótt lögreglustjórar þeir, sem ekki hefir verið hlýtt, hafi sjálfir verið dómarar á þingum þeim, þar sem ætti að lögsœkja hlutaðeigendur; en það er hægt að sjá, að það hefði einungis verið til þess að auka örðugleika þá, er lögreglustjórnin hjer hefir átt við að stríða, að aðgreina hið dœmandi lögregluvald frá framkvæmdar- og umboðsvaldinu. Það gat því, þegar það var álitið nauðsynlegt að setja sjerstakan embættismann til að standa um nokkurn tíma fyrir öllum framkvæmdum á vissu svæði til upprœtingar fjárkláðans, ekki verið ætlun landshöfðingja að aðgreina hið dœmandi lögreglu-

7 20. jan. vald frá hinu framkvæmandi, eða láta hinn setta embættismann vera undan þeginn nokkrum af þeim skyldum, er samkvæmt löggjöfinni og rjettarvenjunni hjer á landi fylgja lögreglustjóraembættum, enda verður ekki sjeð, að orð löggildinganna geti tilefni til að halda þetta, þar sem sagt er undantekningarlaust, að hinn setti embættismaður eigi að gegna störfum þeim viðvíkjandi upprœtingu fjárkláðans, sem hlutaðeigandi sýslumenn annars ættu að hafa á hendi, og störf þessi vafalaust meðal annars eru innifalin í því, að höfða og dœma opinber lögreglumál gegn þeim, sem verða sekir í hirðuleysi um framkvæmd á ráðstöfunum þeim, sem skipaðar verða.

Það er loksins hvorttveggja, að jeg samkvæmt brjefum herra amtmannsins frá 7. sept. og 11. oktbr. f. á. varð að halda, að sýslumenn í hjeruðum þeim, sem spurning er um, væru því meðmæltir að verða með öllu undanþegnir störfum viðvíkjandi fjárkláðanum, enda gátu löggildingarnar ekki breytt í neinu varnarþingum sýslubúa, því með þeim hefir ekki verið skipað neitt *commissorium*, sem gæti heimilað að fara með málin eptir öðrum reglum eða á öðrum þingum, en þeim sem almennt gilda. Lögreglustjórinn hefir samkvæmt þeim að eins vald til að dœma mál þau, sem hann er settur lögreglustjóri í, á reglulegum lögregluþingum lögsagnarumdœma þeirra, sem spurning er um.

Skyldi eptir þessar *authentisku* skýringar enn geta verið nokkur vafi um, hvað langt löggildingar þær ná, sem veittar hafa verið *secretair* Jóni Jónssyni 9. septbr. og 13. okt. f. á. til að gegna þeim störfum viðvíkjandi upprœtingu fjárkláðans, sem hlutaðeigandi sýslumenn annars ættu að hafa á hendi, veitist honum hjer með löggilding til sem dómara að fara með og dœma á reglulegum lögregluþingum öll þau opinber lögreglumál, sem á tímabili því og í þinghám þeim, er löggildingarnar geta um, kynnu að verða höfðuð út af ráðstöfunum yfirvaldsins til upprœtingar fjárkláðans.

Auglýsing

um

8 14. febr. staðfestingu á póstmálasamþykkt þeirri, er gjörð var á allsherjarfundi í Bern 9. okt. 1874[1].

Hinn 13. d. marzmán. 1875 hefir Hans Hátign Konunginum allramildilegast þóknast að staðfesta eptirfarandi samning, er fulltrúar ríkja þeirra, er hlut áttu í póstmálafundinum í Bern, hafa ritað undir.

Samningur

um

allsherjar-póstmálasamband

milli

Þýzkalands, Austurríkis og Ungverjalands, Belgíu, Danmerkur, Egiptalands, Spánar, Bandaríkjanna í Vesturheimi, Frakklands, Bretlands hins mikla, Grikklands, Ítalíu, Luxemborgar, Noregs, Hollands, Portúgals, Rúmeníu, Rússlands, Serbíu, Svíþjóðar, Svisslands og Tyrkjaveldis.

Undirritaðir fulltrúar stjórnandanna í framannefndum löndum hafa fallizt á eptir

1) Um sambandsburðargjald það, sem ákveðið er fyrir Danmörk og Ísland, sjá brjef landshöfðingja frá 23. júní 1875 (Stjórnartíð. B. 50. bls. bls. 43.—44.